

Ik ben Melissa, mama van 5 dochters. Bowie (12), Nova (11), Zelda (9), Roxi (8) en Ziva (3 weken).

De oudste 4 zijn steeds klinisch geboren met epidurale.

Deze keer wou ik het anders... Ik heb een rugfusie gehad in 2020 en wou absoluut geen epidurale. Na groen licht van neurochirurg en gynecoloog gingen we voor arbeid thuis en Lente als Doula in het ziekenhuis om zo poliklinisch te bevallen.

Maandag 11 juli was ik 38w6 zwanger en na een weekend rommelen in de buik om half 6 wakker geworden met weer wat gerommel. Om half 8 kreeg ik toch het gevoel dat het het echte werk was en belden we naar Lente. Leentje was als eerste bij ons, toen was ik al in goede arbeid. Ze vroegen of ik het zag zitten om thuis te bevallen want het was 'kalm'. Uiteraard zag ik dat zitten!

Mijn 4 oudste konden zich prima bezig houden maar door het gefluister en gerommel kon ik me niet ten volle terugtrekken in mijn bubbel. Oma gebeld om de meisjes te komen halen. Rond 10u waren de meisjes weg en kroop ik in de douche.

Het hielp me echt om rechtstaand de weeën op te vangen, de affirmaties van Lente en Leentje deden me deugd. Alsook de hands off arbeid, ik kon me echt volledig concentreren op mijn lichaam en dat kleine lichaampje in mij dat ons graag wou ontmoeten.

Ik kreeg ineens de drang om te persen, Leentje en Lente waren vliegensvlug aanwezig en op amper 1 wee was ons meisje daar.

Ziva, 11 juli om 11 uur.

Rechtstaand aan de derde stoel van onze eettafel. Wat een ervaring! Dagelijks kijk ik nog even naar 'ons' plekje en denk ik terug aan die oerkracht die ik had.

Elke bevalling is magisch maar deze was toch een tikkeltje extra.

Bedankt aan de geboortepraktijk voor de goede zorg, de steun, de nazorg, de leuke babbels,... Alles! Knaller van een afsluiter van ons laatste meisje, onze laatste baby.